

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4Csp/137/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517204088
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8517204088.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Janou Srokovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtňa 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 07, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: E. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. I. XXX, v konaní o zaplatenie 1.288,25 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd **z a s t a v u j e** konanie v časti sumy vo výške 663,44 eur s príslušenstvom.

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** uhradiť žalobcovi sumu vo výške 319,24 eur s 5 % úrokom z omeškania od 30.5.2018 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach po 50,- eur splatných k 25. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok pri neuhrazení čo i len jednej splátky.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

IV. Žalovaný je **p o v i n n ý** uhradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 52,56 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 17. 2. 2017 sa pôvodný žalobca, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 2.504,86 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 20.3.2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 21.7.2013 zmluvu o pôžičke č.XXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 4.775,68 eur s tým, že pôžičku mal splácať v pravidelných 91 mesačných splátkach v sume 52,48 eur. Tvrdil, že do dňa podania žaloby žalovaný na vrátenie pôžičky zaplatil iba sumu 157,44 eur a keďže porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku jednotlivými splátkami riadne a včas, dňa 26. 2. 2014 ho pôvodný žalobca vyzval listom - predžalobnou upomienkou k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru a keďže k úhrade dlžných splátok nedošlo, dňa 19. 3. 2014 pôvodný žalobca úver zosplatnil. V žalobe tvrdil, že žalovaný dlžné splátky neuhradil a jeho dlh ku dňu podania žaloby predstavuje 2.504,86 eur.

2. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o pôžičke a Všeobecné obchodné podmienky, prehľad splátok a úhrad a predžalobnú upomienku s doručenkou.

3. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej bola do vlastných rúk doručená dňa 22. 8. 2017, písomne nevyjadril.

4. Uznesením zo dňa 16.5.2018 č. k. 4Csp/137/2017-52 súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu z pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154 a pripustil aby vstúpila do konania na miesto žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 28.5.2018 a súd tak ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. (ďalej len „žalobca“).

5. Podaním doručeným súdu 18.7.2018 žalobca oznámil, že žalobu berie späť v časti sumy 13,44 eur a 200,- eur. Ďalším podaním doručeným súdu dňa 27.3.2019 oznámil, že berie žalobu späť aj v sume 450,- eur s prislúchajúcim úrokom a naďalej trvá na úhrade sumy 624,81 eur s prisl. úrokom z omeškania.

6. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa žalobca a jeho právny zástupca napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili, svoju neúčast' písomne ospravedlnili, o jeho odročenie nežiadali. V súlade s ust. § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti tejto strany sporu, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

7. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že pôžička mu bola poskytnutá tak, ako to vyplýva zo žaloby v sume 1.702,39 eur. Akú sumu doposiaľ uhradil z titulu tejto pôžičky sa presne nevedel vyjadriť na pojednávaní dňa 19.6.2019, nemal k dispozícii ani žiadne dôkazy a doklady. Doposiaľ uhradil tak, ako to vyplýva zo žaloby sumu 719,71eur a potom aj na základe komunikácie so žalobcom sumu po 50,- eur uhradil splátkami žalovanú sumu od marca 2018 až do dnešného dňa. Dôkazy o týchto tvrdeniach však nemal k dispozícii. Vzhľadom na tieto tvrdenia žalovaného možno konštatovať, že toto vyplýva aj zo stanoviska právneho zástupcu žalobcu, kde z jeho podaní vyplýva, že žalovaný od 15.3.2018 do 18.3.2018 uhradil žalovanú sumu v priebežných mesačných splátkach po 50,- eur mesačne. Posledná správa - vyjadrenie od žalobcu je z marca 2019. Výšku žalovanej sumy chce žalovaný naďalej uhrádzať, ale iba v splátkach po 50,- eur tak ako to uhrádza v podstate aj doteraz. Žalovaný aktuálne nepracuje, nie je ani v evidencii na úrade práce, je čiastočne invalidný dôchodca, poberá dôchodok vo výške 260,- eur. Dôkazy o týchto tvrdeniach však nemal na pojednávaní k dispozícii.

8. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

9. Z obsahu zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky súd zistil, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný uzavreli písomnú zmluvu označenú ako zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 1.702,39 eur za účelom úhrady záväzkov žalovaného voči Spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. a voči VÚB banke, a.s., kde Spoločnosť vystupuje ako správca, vzniknutých z 3 skorších zmlúv. Žalovaný mal tento úver podľa zmluvy splatiť 30 mesačnými splátkami vo výške 74,05 eur, pričom v zmluve je uvedené, že celková suma „pôžičky“ je 2.221,50 eur, celkové náklady spotrebiteľa že sú 519,11 eur a pri údají o termíne konečnej splatnosti je uvedené júl/2016. Súčet žalovanému poskytnutej sumy eur a celkových nákladov spotrebiteľa eur zodpovedá sume uvedenej ako celková suma pôžičky, t.j. sume 2.221,50 eur. Ročná úroková sadzba uvedená v zmluve bola 24,03 % s tým, že RPMN je 24,03 % a priemerná hodnota RPMN 21,9 %. Ako spôsob úhrady splátok je v zmluve uvedená poštová poukážka. Na spodnej časti formulára zmluvy je uvedené, že zmluva bola žalovaným podpísaná vo V. Ružbachoch dňa 12.1.2014 a veriteľom v Poprade dňa 23.1.2014.

10. Z prehľadu splátok a úhrad k predmetnej úverovej zmluve číslo predloženého žalobcom súd zistil, že sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovaným z ktorých vyplýva, že žalovaný uhradil do dňa 14.10. 2016 v splátkach sumu spolu 719,71 eur. Z uvedeného prehľadu tiež vyplýva, že žalovanému boli vyúčtované k zaplateniu tiež „pokuty“ vo výške spolu 179,65 eur, ktoré nie sú žalované. Listom označeným ako „Predžalobná upomienka“ zo dňa 29.10. 2014 pôvodný žalobca žalovanému oznámil, že na zmluve č. XXXXXXXX eviduje sumu omeškaných mesačných splátok 228,81 eur, ktorý nedoplatok žiada obratom uhradiť s tým, že ak nedôjde k úhrade splátok do 5.12.2014, úver zosplatní. Doručenie výzvy nebolo súdu preukázané. Žalobca - právny predchodca dňa 31.12.2014 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Doručenie oznámenia nebolo súdu preukázané.

11. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ktorá bola pôvodným veriteľom v úverovom vzťahu so žalovaným je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalovanému úver nebol poskytovaný na účel výkonu podnikania či povolania, nič také zo zmluvy nevyplýva. Zo zmluvy, z jej koncepcie i použitej terminológie typickej pre spotrebiteľské úvery je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Keďže žalobca tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa - Consumer Finance Holding, a.s. postúpením, bolo potrebné aplikovať tiež ustanovenia Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (31. 10. 2012) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

14. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 ,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 , ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 ,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

16. Podľa § 11 ods. 1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) , r) a y) a § 10 ods. 1 , b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

17. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

20. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením

postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení /§ 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka/.

21. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

22. Podľa § 145 ods. 2 CSP Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

23. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá právnym predchodcom žalobcu so žalovaným je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačných tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

24. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. poskytla žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 1.702,39 eur, pričom žalovaný na úhradu nárokov z tejto zmluvy zaplatil len sumu 1.383,15 eur. Žalobca tvrdí, že neuspokojené tak ostali nároky špecifikované v žalobe. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je v časti dôvodná, v časti nedôvodná.

V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu, súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanému poskytnutý je z dôvodov uvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov, preto veriteľovi z neho vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške sumy reálne poskytnutej v prospech žalovaného, t.j. 1.702,39 eur čo má okrem výšky dlhu žalovaného vplyv aj na splatnosť jeho záväzku a začiatok omeškania od ktorého žalobca môže žiadať úroky z omeškania. Keďže z uvedenej sumy žalovaný doposiaľ uhradil splátkami len časť vo výške spolu 1.383,15 eur, za dôvodnú súd žalobu uznal v rozsahu zaplatenia, rozdielu poskytnutej a uhradenej sumy, t.j. v časti zaplatenia istiny 319,24 eur a úroku z omeškania z tejto nevrátenej úverovej istiny. Na rozdiel od žalobcu je však súd vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru toho názoru, že do omeškania so zaplatením úverovej istiny sa žalovaný nedostal dňa 20. 3. 2014, od ktorého žalobca požadoval úroky z omeškania, ale až odo dňa 30. 5. 2018. /nasledujúci deň po doručení žaloby žalovanému/

25. Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (21. 7. 2013 ako deň podpísania, akceptovania zmluvy veriteľom), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ uvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, rovnako musí obsahovať v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie termínov splátok a v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ aj uvedenie priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok.

26. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, nie sú uvedené termíny splátok a nie je v nej správne uvedený ani údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver.

27. Medzi nevyhnutné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedodržanie má za následok jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia teda v zmluve musí byť uvedený údaj o termínoch splátok. V predmetnej úverovej zmluve to však absentuje, nakoľko zmluva absolútne nikde neobsahuje údaj o termínoch splatnosti splátok.

28. Ako už bolo uvedené, samotná absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť malým písmom písané, rozsiahle, individuálne nevyjednané všeobecné obchodné podmienky k zmluve či inú osobitnú listinu. Ak totiž zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje termíny splátok (§ 9 ods. 2 písm. k/) a s ich neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 11 ods. 1 písm. a/) tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené priamo v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na všeobecné či iné podmienky, alebo osobitnú listinu, i keď ani žiadna taká súdu predložená nebola. Keďže tieto náležitosti musia byť uvedené priamo v zmluve, pre ktorú zákon predpisuje písomnú formu, ich neuvedenie v nej nemôže zhojiť to, že strany termíny splatnosti splátok dohodnú ústne, či osobitne, alebo že veriteľ napr. zašle dlžníkovi poštové poukážky s uvedením ich splatnosti, keďže ide o náležitosť, ktorá zo zákona musí byť zapravená priamo v písomnej zmluve.

29. V zmluve vôbec nie je uvedený dátum prvej splátky ani poslednej splátky ani termín splatnosti jednotlivých splátok. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú podľa textu zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou v čl. 6 bod 6.1 je uvedené /veľmi malým písmom/, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve., a/alebo podmienkach a/alebo VOP V bode 6.2 je uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve a/alebo Podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v bode 6.4 je uvedené, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy a/alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Priamo v Zmluve teda neboli presne určené termíny splátok. Nič také v zmluve uvedené nie je, a ani z textu všeobecných obchodných podmienok nie je možné zistiť presný termín splátok (je uvedené do 20. dňa v mesiaci, takže z tohto textu vyplýva, že to mohlo byť kedykoľvek od 1. do 20. dňa v mesiaci). Z takto uvedeného znenia nie je možné presne zistiť termín splátok ani deň poslednej splátky. Z týchto dôvodov má súd za to, že zmluva neobsahuje ani presný údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, nakoľko údaj júl/2016, ktorý je tam uvedený nie je zrozumiteľným a určitým termínom konečnej splatnosti. Čo sa týka termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona), niet pochýb o tom, že ten musí byť určený presne, jasne, určito a zrozumiteľne. V posudzovanej zmluve ale absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti, lebo tam nie je dátum, termín konečnej splatnosti. Nestačí len dedukcia z toho, že to má byť 30 splátok a 30 mesiacov. Spotrebiteľ má byť jasne a zrozumiteľne informovaný o konkrétnom termíne, dátume konečnej splatnosti, ktorý musí byť v zmluve výslovne uvedený bez ohľadu na to, že je možné ho vyvodiť z počtu splátok. Ak by za postačujúcu bola považovaná možnosť jednoduchého výpočtu termínu konečnej splatnosti, v takom prípade by v zmluve vždy stačilo uviesť náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona, t.j. výšku, počet a termíny splátok a zákonodarca by do zákona vôbec nemusel zakomponovať ust. § 9 ods. 2 písm. f), nakoľko toto by potom úplne stratilo zmysel, lebo z výšky, počtu a termínov splatnosti splátok by sa termín konečnej splatnosti dal vypočítať vždy. Zákon o spotrebiteľských úveroch ale napriek tomu osobitne, jasne a jednoznačne hovorí o jednej z náležitostí zmluvy - termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Teda musí to byť konkrétny termín. Takýto údaj ale v zmluve absentuje, navyše keďže chýba aj údaj o splatnosti jednotlivých splátok a termíne prvej splátky, aj jeho odvodený výpočet je nemožný. Poskytnutý úver súd preto posudzoval ako úver poskytnutý bez úroku a bez poplatku.

30. Údaje o výške, počte a termínoch a o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) a k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18. 10. 2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochrana v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o termínoch splátok a o termíne konečnej splatnosti však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovaným riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov.

31. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže veriteľom použité vyjadrenie náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f), k/ a y) zákona v zmluve nezodpovedá požiadavke tohto zákonného ustanovenia. S poukazom na Rozsudok Súdného dvora EÚ zo dňa 9. 11. 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Y., súd uvádza, že v prípade vyššie popísaných nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalovaným ide o vážne nedostatky ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Súdnny dvor v uvedenom rozhodnutí pritom vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Takisto vyslovil, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. V súdnom spore ale ako už bolo uvedené, podmienky tejto zmluvy neumožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, nakoľko nie je v nej uvedený ani dátum prvej splátky, ani poslednej splátky ani jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom vyjadrený deň v mesiaci kedy majú byť splátky splatné, pričom v spojení s ďalšími vytyčnými nedostatkami zmluvy ide v súhrne o nedostatky, ktoré bezosporu mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. V danom prípade navyše z formulára zmluvy vyplýva, že tá nebola uzavretá stretnutím dvoch obsahovo zhodných prejavov vôle strán v tom istom mieste a čase, ale najskôr žalovaný dňa 12. 1. 2014 podpísal návrh zmluvy vo V. Ružbachoch a až následne dňa 23. 1. 2014 došlo k jeho akceptovaniu veriteľom. Preto už len vzhľadom na danú skutočnosť a časový odstup bolo mimoriadne dôležité jasne a zrozumiteľne uviesť v zmluve zákonom predpísané údaje. Totiž už len vzhľadom na daný časový rozdiel medzi podpisom zmluvy dlžníkom a veriteľom bolo extrémne dôležité presne v zmluve uviesť napr. splatnosť prvej a ďalších splátok aby spotrebiteľ presne vedel odkedy a kedy má plniť splátky.

32. Súd sa pri svojej činnosti v prípadoch zmlúv obdobných tej v tu posudzovanej veci často stretáva s argumentom, že k určení, že takáto zmluva je bezúročná a bez poplatku v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, je potrebné naplniť kumulatívne obe tam uvedené podmienky a to že zmluva neobsahuje písomnú formu a zároveň neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ. Súd však nemá najmenšiu pochybnosť o tom, že vôľou zákonodarcu nebolo stanoviť tieto 2 podmienky kumulatívne ale alternatívne a že na bezúročnosť a bezpoplatkovosť takéhoto úveru stačí absencia ktorejkoľvek z náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ. Napriek vo všeobecnosti „kumulatívne“ významu spojky „a“ by sa v

podmienkach daného zákonného ustanovenia iný výklad priechil logike, lebo je ťažké predstaviť si reálny príklad, kedy by zmluva obsahovala všetky všeobecné náležitosti a náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) ZoSÚ a súčasne nemala písomnú formu. Pri takomto výklade by bolo postačujúce, ak by zmluva obsahovala len písomnú formu a nemusela by obsahovať žiadnu z obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) ZoSÚ k tomu, aby bola nepostihnuteľná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, a teda zakotvenie výpočtu obligatórnych náležitostí zmluvy do ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (za spojku „a“) by nedávalo žiaden logický význam. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že novelou ZoSÚ účinnou od 01.01.2013 (uskutočnenou zákonom č. 352/2012 Z.z.) boli tieto podmienky rozšírené a zakomponované do jednotlivých bodov (písm. a/ až d/), pričom dôvodová správa k tomuto zákonu v predmetnom bode znie: „Cieľom navrhovanej úpravy je zosúladienie normatívneho textu zákona s odôvodnením tak, aby poskytnutý spotrebiteľský úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov, prípadne ak · zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 alebo · neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) alebo · neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 zákona alebo · je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.“

33. Logickým (ale s poukazom na dôvodovú správu k spomínanej novele aj teleologickým) výkladom tohto ustanovenia súd nemohol dôjsť i inému záveru ako takému, že pre vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatku postačuje to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ aj v prípade, že je zachovaná jej písomná forma. V tejto súvislosti pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. 11. 2015 č. k. 21Co/10/2015.

34. Keďže súd z už uvedených dôvodov zmluvu o úvere, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods. 1 písm.a) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, veriteľovi vzniklo právo iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú v prospech žalovaného reálne poskytol. Žalobca predloženou zmluvou a predloženým prehľadom splátok a úhrad preukázal, že žalovanému bola reálne poskytnutá suma 1.702,39 eur. V priebehu konania žalobca vzal žalobu čiastočne späť z dôvodu ďalších úhrad realizovaných žalovaným, súd preto v tejto späťvzatej časti konanie zastavil. Na nároky z úverovej zmluvy žalovaný doposiaľ uhradil len sumu 1.383,15 eur, ako to vyplýva aj z prehľadu splátok a úhrad. Súd preto mal za preukázaný vznik nároku veriteľa na úhradu úverovej istiny vo výške rozdielu t.j. v sume 319,24 eur a v tejto časti žalobe vyhovel a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

35. Žalobca v žalobe uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne od 20. 12. 2014 do zaplatenia.

36. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

37. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

38. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

39. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

40. Žalobca, vychádzajúc z tvrdení v žalobe určil začiatok omeškania žalovaného od ktorého požadoval úrok z omeškania na deň 20.12.2014 na základe toho, že v dôsledku omeškania s úhradou jeho záväzkov úver dňa 31.12.2014 po predchádzajúcom upozornení zosplatnil.

41. Súd však tvrdenie žalobcu o vzniku povinnosti žalovaného celú sumu úveru zaplatiť najneskôr do dňa 19. 12. 2014 s následným vznikom omeškania žalovaného dňa 20.12.2014 v dôsledku nesplnenia tejto povinnosti považuje za nepreukázané.

42. Ako už bolo uvedené, v súdnej veci sa jednalo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa v zmysle tejto zmluvy malo uskutočniť v splátkach, preto ak veriteľ chcel žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, bol povinný postupovať podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v tom čase. Podľa tohto zákonného ustanovenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Súd musí skonštatovať, že žalobca nepreukázal dodržanie týchto podmienok, ktoré v zmysle predmetného ustanovenia zákona bolo treba splniť, aby bolo možné žiadať predčasné splatenie úveru. Žalobca nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by bolo preukázané, žeby právny predchodca žalobcu oznámil a doručil žalovanému, že vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval ho k úhrade zosplatennej sumy úveru. Uvedené bolo potrebné preto, lebo bez takéhoto oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a výzvy k úhrade zostatku úveru žalovaný nemohol o ňom vedieť a poznať výšku veriteľom vyčísleného celého zostatku úveru ktorý sa od neho žiada, preto sa s jeho plnením nemohol dostať ani do omeškania. Do doručenia mu takého oznámenia, ktoré preukázané nebolo, totiž mohol poznať nanajvýš výšku jednotlivých omeškaných splátok úveru. Preto nemožno ho zaviazať k plateniu úroku z omeškania z celej zosplatennej sumy späťne, už odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru jednostranným úkonom veriteľa, lebo vtedy jej výšku ešte poznať nemohol, ale priznať úrok z omeškania by bolo možné až po doručení mu oznámenia o zosplatení úveru a márnom uplynutí lehoty na plnenie v ňom mu poskytnutej, čo zodpovedá aj všeobecnej úprave času plnenia v § 563 Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na uvedené súd zaviazal žalovaného uhradiť úrok z omeškania nasledujúci deň po doručení žaloby zo strany súdu, ktorá mu bola doručená dňa 29.5.2018.

Nakoľko súd z dôvodov už uvedených uzavrel, že na ostatné uplatňované nároky žalobcovi nárok nevznikol, s ich zaplatením sa žalovaný nemohol dostať ani do omeškania, preto v časti úroku z omeškania požadovaného zo sumy prevyšujúcej sumu nevrátenej úverovej istiny súd žalobu zamietol a z dôvodov už uvedených zamietol ju aj v časti úroku z omeškania .

Zároveň súd umožnil žalovanému dlh uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach, nakoľko s tým súhlasil samotný žalobca, ktorý navrhol ich výšku po 50,- eur mesačne.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá, tak žalobca ako i žalovaný boli teda v časti úspešní, v časti neúspešní.

44. Podľa § 251 ods. 1 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

45. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca mal úspech v konaní vo výške 319,24 eur s príslušenstvom, ale aj v časti späťvzatej vo výške 663,44 eur, nakoľko žaloba bola podaná dôvodne aj v tejto časti, t.j. spolu vo výške 982,59 eur. Žalovaný mal teda úspech vo výške 305,57 eur s príslušenstvom, t.j. žalobca bol úspešný v rozsahu 76,28 % a žalovaný 23,72 %. Čistý úspech žalobcu bol tak v rozsahu 52,56 %. O výške týchto trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vypracuje vyšší súdny úradník súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 357 písm. a) CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

1/ Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2/ Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3/ Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.